

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 16Cob/551/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3613202198
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 07. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3613202198.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci žalobcu: CD Consulting s.r.o., so sídlom v Českej republike, Politických vězňů 1272/21, Nové Město, 110 00 Praha 1, IČO: 264 29 705, zastúpeného advokátskou kanceláriou Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, proti žalovanej: V. L., bydliskom S. XXX/X, XXX XX K., o zaplatenie zmenkovej sumy 361,76 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Partizánske, č.k. 3Cb/77/2013-47 zo dňa 19. mája 2014 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti výroku, ktorým bola žaloba v časti zamietnutá a v časti výroku o náhrade trov konania z r u š u j e a v e c v r a c i a tomuto súdu na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 361,76 eur, 6%-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy vo výške 6,11 eur, 6%-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy 361,76 eur od 12.05.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 1,41 eur, do troch dní od právoplatnosti rozsudku, vo zvyšku návrh zamietol a o trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou podanou podľa čl. 4 ods. 1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007, ktorým sa ustanovuje európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu (ďalej len Nariadenie) domáhal zaplatenia zmenkovej sumy 361,76 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 422,00 eur od 28.11.2010 do zaplatenia vyčísleného do 11.5.2011 v sume 171,81 € a ďalej zo sumy 361,76 eur od 12.5.2011 do zaplatenia, zákonného 6% ročného úroku zo sumy 422,00 eur od 11.2.2011 do zaplatenia, vyčísleného ku dňu 11.5.2011 v sume 6,11 eur a ďalej zo sumy 361,76 eur od 12.5.2011 do zaplatenia, zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 1,41 eur a náhrady trov konania. Vzhľadom k tomu, že v súlade s čl. 5 ods. 1 veta prvá Nariadenia, je konanie v zásade písomné, súd prvého stupňa vo veci samej rozhodol bez nariadenia pojednávania. Pri vykonávaní dôkazov vychádzal zo zásady upravenej v § 120 ods. 1 veta tretia O.s.p. a vykonal aj iné dôkazy, ako navrhli účastníci konania, ktoré považoval za nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci a to oboznámením sa s obsahom spisu, najmä s návrhom, zmenkou, plnomocenstvom, tlačivom B, doplnením návrhu, zmluvou o úvere a tlačivom C. Súd prvého stupňa po vykonaní dokazovania a zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že návrh je čiastočne dôvodný. Zmenka bola vystavená ako zabezpečovací prostriedok spotrebiteľského úveru poskytnutého spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. žalovanému ako spotrebiteľovi a bola indosovaná spoločnosťou Pohotovosť s.r.o. na žalobcu. Zmenku predloženú žalobcom považoval súd prvého stupňa za formálne platnú, pretože obsahuje všetky náležitosti vlastnej zmenky splatnej na videnie. Zo zmenky vyplýva povinnosť žalovaného zaplatiť sumu 422 eur pri predložení, na rad spoločnosti Pohotovosť s.r.o.. Jej predložením žalobca preukázal základ svojho nároku. Zo zmenkovej sumy žalovaný doteraz zaplatil sumu 60,24 eur. Za daného skutkového stavu súd priznal žalobcovi zmenkovú sumu 361,76 eur, 6%-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy vo výške 6,11 eur, 6%-ný ročný úrok zo zmenkovej sumy 361,76 eur od 12.05.2011 do zaplatenia, zmenkovú odmenu vo výške 1/3%

zmenkovej sumy, teda 1,41 eur. Zmluvne dohodnutý zmenkový úrok 0,25% denne nepriznal, v tejto časti návrh zamietol, nakoľko považoval takýto úrok vo výške takmer 100% ročne za dojednaný neplatne pre rozpor s dobrými mravmi i pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zákonníka. Vychádzal pritom z toho, že z povahy zmenky, ktorá je zmenkou zabezpečovacou, vyplýva, že úrok má mať funkciu sankcie sa omeškanie dlžníka so splácaním dlžnej sumy veriteľovi. Má teda rovnakú funkciu ako zákonný úrok z omeškania, ktorý bol v čase začatia úročenia zmenky vo výške 9% ročne. Dohodnutý zmenkový úrok ho prevyšuje viac ako 10-násobne a je v hrubom nepomere vo vzťahu k zabezpečovanej zmluvnej povinnosti, je neprimeraným plnením a obchádzaním zákona. Povinnosť prihliadať na absolútnu neplatnosť dojednaného zmenkového úroku podľa názoru súdu prvého stupňa prevyšuje zásadu, že nemožno namietat právne vzťahy, ktoré tu boli v čase vystavenia zmenky, voči poslednému majiteľovi zmenky. Považoval za potrebné inak posudzovať zmenkový právny vzťah v prípade, keď sú na oboch jeho stranách rovnocenné subjekty (napríklad podnikatelia) a keď je na jednej strane subjekt silnejší (veriteľ, majiteľ zmenky) a na druhej subjekt slabší (dlžník, spotrebiteľ). Výkon práv majiteľa zmenky (hoci v súlade so zákonom zmenkovým a šekovým) môže neprimerane zasiahnuť do práv zmenkového dlžníka - spotrebiteľa. Podľa názoru súdu prvého stupňa je preto potrebné v zmenkových právnych vzťahoch, v ktorých je zo všetkých okolností zrejmé, že ich subjektom je na jednej strane subjekt, ktorý bol v pôvodnom (kauzálnom) právnom vzťahu spotrebiteľ, vykladať zákon takým spôsobom, aby spotrebiteľ nebol ukrátený na svojich právach, ktoré mu priznáva jednak európska legislatíva (napr. smernica č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách), ale aj vnútroštátne právne predpisy, do ktorých je európske právo transponované (napr. Občiansky zákonník, Zákon o spotrebiteľských úveroch, Zákon o ochrane spotrebiteľa a pod.). Len taký výklad zákona totiž bude v súlade s požiadavkou vysokej úrovne ochrany spotrebiteľa, ktorá je zakotvená okrem iného aj v Zmluve o fungovaní Európskej únie (čl. 169). O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiaden z účastníkov konania nemá na náhradu trov konania právo, pretože boli v konaní čiastočne úspešní a čiastočne neúspešní.

Proti výroku rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým zamietol zmenkový úrok 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a proti výroku o nepriznaní náhrady trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca z dôvodov že : konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 205 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. - účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 205 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že žalobe v celom rozsahu vyhovie a žalobcovi prizná náhradu trov odvolacieho konania, ktoré vyčísli. V odvolaní namietal, že súd prvého stupňa vo veci vykonal dokazovanie okrem iného aj oboznámením sa so zmluvou o úvere. Žalobca ani žalovaný takéto dokazovanie nenavrhl. Súd prvého stupňa vykonal nikým nenavrhnuté dokazovanie a to bez účasti účastníkov konania, čím svojvoľne rozšíril rozsah vykonaných dôkazov, dokazovanie vykonal nezákonným spôsobom a najmä neumožnil účastníkom konania vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, či navrhnúť ďalšie dokazovanie. Žalobca predložil súdu ako dôkaz o svojich nárokoch platnú zmenku, ktorá spĺňa všetky formálne a materiálne náležitosti predpokladané zák. č. 191/1950 Zb. a žalovaný voči forme a obsahu zmenky ani nenamietal. Neexistovala tak žiadna okolnosť, ktorá by odôvodňovala vykonanie ďalších dôkazov nevyhnutných pre rozhodnutie vo veci. V danej veci mohol a mal rozhodnúť o práve na úhradu zmenkovej sumy a jej príslušenstva len z predloženej zmenky. Z uskutočnených prednesov sporových strán počas písomnej fázy konania (koncentračná zásada podľa čl. 5 Nariadenia) a vykonaného dokazovania vedeného na základe návrhov sporových strán, nevyplývala potreba vykonať ďalšie nenavrhnuté dôkazy. Žalovaný mohol na základe čl. 5 ods.3 a 6 Nariadenia vzniesť námietky voči zmenke, ak však tak neurobil, musia byť akékoľvek iné námietky odmietnuté, a to z dôvodu uplatnenia koncentračnej zásady konštruovanej Nariadením. Súd samotný nie je legitimizovaný na to, aby postupom podľa § 120 ods.1, veta prvá O.s.p. vznášal námietky voči zmenke za žalovaného. Ak tak súd učiní, ide o porušenie princípu kontradiktórnosti súdneho konania a rovnosti účastníkov konania, ako súčasti práva na spravodlivé súdne konanie. Súd z vlastnej iniciatívy, bez návrhu žalovaného vykonal dokazovanie, ktoré údajne preukázalo charakter žalovaného ako spotrebiteľa. Žalovaný sa tejto obrany nedovoľoval, pohľadávku žalobcu nerozporoval, svojím konaním ju prakticky uznal, súd sám iniciatívne rozširoval okruh dokazovaných skutočností v tom smere, aby získal pre žalovaného dostatočný podklad pre zamietnutie návrhu. Takéto správanie súdu je v právnom štáte neprijateľné a predstavuje výrazný zásah do práva na spravodlivý súdny proces, ktoré je garantované čl. 46 ods.1 Ústavy SR, ako aj čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Žalobca v odvolaní tvrdil, že je majiteľom zmenky na základe indosamentu a nie je účastníkom

akéhokoľvek spotrebiteľského vzťahu, pričom ide o zmenku platnú, ktorá je abstraktným samostatným záväzkom neakcesorickej povahy a nie je možné ju spájať ani podmieňovať inými okolnosťami než tými, ktoré sú uvedené na zmenke. Súd prvého stupňa sa aplikáciou príslušných ustanovení o zmene upravených v zákone č. 191/1950 Sb. vôbec nezaoberal a ignoroval predmet sporu, predovšetkým ust. § 17 ZŠZ, z ktorého vyplýva, že žalovaný vo všeobecnosti nie je oprávnený vznášať tzv. kauzálne námietky voči majiteľovi zmenky, ktoré vyplývajú z jeho vzťahov s pôvodným majiteľom zmenky. Ak tak v sporovom konaní nemôže robiť žalovaný, tým menej tak môže robiť sám súd. Súd porušil poučovaciu povinnosť prekročením ustanovenia § 5 ods. 1 O.s.p., porušil ustanovenia o vykonávaní jednotlivých dôkazných prostriedkov, prihliadol na skutočnosti a dôkazy, na ktoré nebolo možné prihliadnuť, pretože nemali byť v sporovom konaní vedenom podľa Nariadenia vykonané bez návrhu. Žalovaný uplatnený nárok nepoprel, no napriek tomu súd uplatnený nárok v časti zamietol. Preto je rozhodnutie a konanie súdu je postihnuté vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Žalobca zdôraznil, že zmenka je listinný cenný papier, ktorý inkorporuje v listine ako takej samo právo žalobcu, je samostatným abstraktným záväzkom neakcesorickej povahy a nemožno ju podmieňovať inými okolnosťami než sú na zmenke uvedené. Zmenku vystavil žalovaný, túto dobrovoľne podpísal. Sadzba zmenkového úroku je napísaná na zmenke, táto bola žalovanému známa v čase jej vystavenia a s výškou 0,25 % denne zmenkového úroku žalovaný súhlasil. Žalobca v súvislosti s uplatnenými zmenkovými nárokmi poukázal na rozsudok najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 22.8.2002, sp.zn. 25 Cdo 1839/2000, rozsudok Okresného súdu Lučenec zo dňa 13.2.2014, sp.zn. 13C 88/2013, rozsudok Okresného súdu Revúca zo dňa 6.3.2014, sp.zn. 3C 8153/2013, rozsudok Okresného súdu Martin zo dňa 11.2.2014, sp.zn. 8C 198/2013, rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 3.2.2010, sp.zn. 5Co/16/2010. Odvolanie čo do trov konania žalobca nezdôvodnil.

K odvolaniu žalobcu sa žalovaný nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je dôvodné a rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutej časti zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. f/ OSP a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Obligatórne (§ 212 ods. 3 O.s.p.) sa odvolací súd zaoberá procesnými vadami uvedenými v § 221 ods. 1 písm. a/ - g/ O.s.p. a tzv. inými vadami konania, pokiaľ mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolacie dôvody pritom neposudzuje len podľa toho, ako ich odvolateľ označil, ale podľa obsahu tohto opravného prostriedku. Vada konania vymedzená v § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článku 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.).

Odňatím možnosti konať pred súdom treba vo všeobecnosti rozumieť taký postup súdu, ktorým bola účastníkovi znemožnená realizácia tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva. Na vady konania, ktoré mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prihliada odvolací súd z úradnej povinnosti aj vtedy, ak by v odvolaní neboli uplatnené (§ 212 ods. 3 O.s.p.).

Z úradnej moci odvolací súd podrobil preskúmaniu žalobcom tvrdené vady konania podľa § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., či sa účastníkovi konania postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Z obsahu spisu je zrejmé, že žalobou v predpísanej podobe (tlačivo A) podanou podľa článku 4 ods. 1 Nariadenia, sa žalobca proti žalovanému domáhal zaplata zmenkovej sumy 361,76 eur, zmenkového úroku vo výške 0,25% denne zo sumy 422,00 eur od 28.11.2010 do zaplata vyčísleného do 11.5.2011 v sume 171,81 eur a ďalej zo sumy 361,76 eur od 12.5.2011 do zaplata, zákonného 6% ročného úroku zo sumy 422,00 eur od 11.2.2011 do zaplata, vyčísleného ku dňu 11.5.2011 v sume 6,11 eur a ďalej zo sumy 361,76 eur od 12.5.2011 do zaplata, zmenkovej odmeny vo výške 1/3% zmenkovej sumy, teda 1,41 eur.

Podľa článku 5 ods. 1 Nariadenia má konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu písomnú formu. Súd nariadi ústne pojednávanie iba vtedy, ak to považuje za potrebné alebo ak to navrhnu účastníci, príp.

niektorý z nich. V súlade s článkom 19 Nariadenia ak Nariadenie neustanovuje inak, európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa riadi slovenským procesným právom. Procesný postup súdu je upravený v článku 5 ods. 2 - 7, článku 6, 7, 8, 9, článku 12 ods. 2 Nariadenia, v ostatnom sa tento postup riadi O.s.p..

Kľúčovými cieľmi európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu stanovenými v článku 1 Nariadenia sú zrýchlenie, zjednodušenie konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu v cezhraničných sporoch v rámci EÚ a zníženie nákladov, čím sa zjednoduší prístup k spravodlivosti. Pri plnení týchto cieľov majú súdy úlohu iniciovať kontroly a určovať postup, ktorý treba v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu dodržiavať, ako aj primeraným spôsobom uplatňovať vnútroštátne procesné právo, čo vyplýva z článku 19 Nariadenia. V zmysle bodu 9 preambuly Nariadenia by mal súd rešpektovať právo na spravodlivý proces a zásadu kontradiktórneho procesu najmä pri rozhodovaní o potrebe ústneho pojednávania, o dôkazných prostriedkoch a rozsahu, v akom sa vykonávajú dôkazy.

Povinnosť súdu kontrolovať a určovať postup v rámci európskeho konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu sa posilňuje v zmysle článku 12 ods. 2 Nariadenia, ktorým sa súdu ukladá aj povinnosť podporovať strany sporu, pokiaľ ide o procesnoprávne veci, a to poskytovaním informácií o procesnoprávných otázkach, pričom z odôvodnenia čl. 9 Nariadenia vyplýva, že súd musí v záujme zabezpečenia spravodlivosti konania voči obidvom stranám sporu postupovať rovnakým spôsobom.

Povinnosť informovať strany o procesnoprávných otázkach si súd môže v závislosti od vnútroštátnych postupov plniť rôznym spôsobom. Dá sa jej vyhovieť napríklad ústne počas súdneho konania alebo prostredníctvom elektronickej komunikácie, ako je elektronická pošta alebo telekonferencia, prípadne inými spôsobmi, ktoré sú povolené v zmysle vnútroštátneho práva.

Odvolací súd v konaní zistil, že pred súdom prvého stupňa došlo k vadám v postupe súdu podľa čl. 7 ods. 1 Nariadenia pri posudzovaní procesných otázok v priebehu konania.

Súd prvého stupňa v zmysle čl.4 ods. 4 Nariadenia na tlačive B vyzval žalobcu na doplnenie informácie o pohľadávke pretože informácie uvedené v bode 8.1 tlačiva návrhu na uplatnenie pohľadávky považoval za nedostatočne jasné a primerané, keď tlačivo neobsahovalo žiaden údaj o charaktere právneho vzťahu medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným. Vzhľadom na princíp zvýšenej ochrany spotrebiteľa v právnych vzťahoch žiadal bližšie označiť a predložiť zmluvu uvedenú na zmenke, prípadne preukázať že sa nejedná o spotrebiteľskú zmluvu. Žalobca vo svojej odpovedi uviedol, že disponuje len indosovanou zmenkou a nemá dostatočne presné a primerané údaje na to, aby mohol zodpovedne zhodnotiť typ zmenky a titul jej vzniku.

Následne si súd prvého stupňa pripojil do spisu úverovú zmluvu č. 306000187 a všeobecné podmienky k nej patriace, ktorú identifikoval z údajov uvedených na zmenke, pričom postupoval podľa čl 9 Nariadenia. O pripojení tejto listiny/týchto listín účastníkov konania neinformoval. Odvolací súd konštatuje, že súd prvého stupňa tým vykonal dokazovanie nad návrh účastníkov konania, z ktorého dospel k (odchylnému) skutkovému stavu, na ktorom založil svoj právny záver o právnej povahe zmluvy o úvere ako zmluvy spotrebiteľskej. Urobil tak bez toho, aby účastníkom konania umožnil zúčastniť sa vykonania tohto/týchto dôkazu/dôkazov alebo poskytol priestor na vyjadrenie sa k nemu/nim, čím došlo k odňatiu ich procesného práva podľa § 123 O.s.p.. Účelom práva vyjadriť sa k vykonaným dôkazom je totiž práve možnosť ovplyvniť skutkové zistenia, na ktorých súd zakladá svoje rozhodnutie. Poskytnutie tohto priestoru si v súlade s cieľom a účelom Nariadenia nevyhnutne nevyžaduje nariadenie ústneho pojednávania, vyžaduje si však najmä písomné stanovisko účastníkov konania (bod 7, 8 a 9 preambuly Nariadenia). Týmto postupom dôjde ku skutočnému naplneniu práva účastníkov konania na spravodlivý proces zaručeného v čl. 46 ods. 1, čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a v čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ktoré zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie.

Po pripojení tejto listiny/týchto listín bez návrhu účastníkov konania, vykonal súd prvého stupňa skutkové zistenia, ktoré posúdil ako právne významné pre rozhodnutie o uplatnenom nároku a rozhodol vo veci bez nariadenia pojednávania a podľa článku 7 ods. 1 Nariadenia v spojení s § 156 ods. 1 O.s.p. vo veci verejne vyhlásil rozsudok.

V súlade s bodom 22 preambuly, článkom 12 ods.2 a 19 tohto Nariadenia je súd povinný poučiť účastníkov o ich procesných právach. Pretože samotné Nariadenie nerieši procesný postup pri verejnom vyhlásení rozhodnutia, je potrebné postupovať v súlade s vnútroštátnym právom, ktoré jednoznačne v § 115a a § 120 ods. 4 O.s.p. ukladá povinnosť súdu prvého stupňa pred rozhodnutím bez nariadenia pojednávania poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Súd prvého stupňa nedodrжал v konaní procesný postup, ktorý vyplýva tak z Nariadenia, ako aj z ustanovení O.s.p. pričom nepostupoval v súlade s § 120 O.s.p. keď nepoučil účastníkov konania v zmysle ustanovenia § 120 ods. 4 O.s.p. o dôkaznej povinnosti. Túto poučovaciu povinnosť má súd bez ohľadu na to, či je účastník konania právne zastúpený. Najmä v nadväznosti na to, že súd prvého stupňa z vlastnej iniciatívy vykonal aj iné, než účastníkmi predložené dôkazy, sa toto poučenie javilo ako potrebné. Splnenie tejto poučovacej povinnosti má rozhodujúci vplyv na rozhodnutie vo veci samej, na možnosť napadnúť toto rozhodnutie v riadnom, prípadne aj v mimoriadnom opravnom konaní, pretože jeho obsahom je významné obmedzenie predkladať alebo označovať v ďalšom konaní dôkazné prostriedky a skutočnosti, hoci objektívne existujú. Súd prvého stupňa musí splniť túto poučovaciu povinnosť s osobitným zreteľom na to, že spravidla ide o poslednú reálnu možnosť predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky a skutočnosti, ktoré by mohli priniesť skutkové poznatky nevyhnutné na úspech žaloby alebo účinnú obranu proti nej. Pri absencii takéhoto poučenia účastníkov konania a za situácie kedy súd prvého stupňa vykonal dokazovanie o ktorom účastníci konania nemali vedomosť, nebolo možné od žalobcu spravodlivo požadovať aby predpokladal, že súd prvého stupňa poskytne žalovanému ochranu v zmysle zásad spotrebiteľského práva a uplatnený nárok zo zmenky v časti zmluvne dohodnutého 0,25% denného úroku z omeškania posúdi ako dojednaný absolútne neplatne pre rozpor s dobrými mravmi ako aj pre rozpor s ustanovením § 53 ods. 4 písm. k) Obč. zákonníka. Žalobcovi preto nebola umožnená realizácia jeho procesných práv a rozsudok súdu prvého stupňa tak pre neho vykazuje nepochybne znaky prekvapivého rozhodnutia.

Odvolací súd z obsahu „Zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku“ zo dňa 19.5.2014 (č.l. 45 spisu) zistil, že súd prvého stupňa oboznámil obsah spisu a to návrh, zmenu, plnomocenstvo, obsah prílohovej obálky, postúpenie veci, námietku voči postúpeniu veci, rozhodnutie o postúpení, tlačivo B, C, doplnenie žaloby a zmluvu o úvere. Uvedené nasvedčuje tomu, že súd prvého stupňa napriek tomu, že vo veci pojednávania nenariadil a účastníkov (ani ich právnych zástupcov) naň nepredvolal, pred tým, ako verejne vyhlásil rozsudok, vykonával dokazovanie podľa § 129 O.s.p. prečítaním listinných dôkazov, čím jeho postup odporoval zákonu (§ 115 O.s.p.). Vyššie uvedené procesné úkony (oboznamovanie spisu, vykonávanie listinných dôkazov) môže súd uskutočniť iba na pojednávaní (§ 122 ods. 1 O.s.p.), na ktoré je povinný predvolať účastníkov konania, ktorí sa majú právo vyjadriť k všetkým dôkazom ktoré sa vykonali (§ 123 O.s.p.). Nemôže ich uskutočniť v prípade postupu podľa § 156 ods. 3 O.s.p., ako naznačuje „Oznámenie o mieste a čase vyhlásenia rozsudku“ na č.l. 44 spisu. K inštitútu verejného vyhlásenia rozsudku bez nariadenia ústneho pojednávania odvolací súd dodáva, že na verejné vyhlásenie rozsudku, ak konanie prebehlo bez nariadenia ústneho pojednávania, súd nie je povinný predvolať účastníkov konania, ale je povinný oznámiť miesto a čas vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením (§ 156 ods. 3 O.s.p.). Na pojednávaní, na ktorom sa iba vyhlasuje rozsudok, súd nevykonáva žiadne procesné úkony a nemôže vykonávať dokazovanie.

Vychádzajúc z vyššie uvedeného možno ustáliť, že postup súdu prvého stupňa pri pojednávaní a rozhodovaní danej veci bol v rozpore s procesným poriadkom a zmätočný. Ako už bolo uvedené, odvolací súd z obsahu spisu zistil, že súd prvého stupňa v konaní nedodrжал procesný postup v zmysle Nariadenia a O.s.p. keď si nespĺnil poučovaciu povinnosť podľa § 120 ods. 4 O.s.p., nad rámec účastníkmi navrhnutého dokazovania pripojil listiny bez toho, aby účastníkov oboznámil, že takéto dokazovanie mieni vykonať a oboznámil ich obsahom týchto listín a následne, pred tým než bez nariadenia pojednávania verejne vyhlásil rozsudok vykonal dokazovanie, a vyhlásil dokazovanie za skončené, čo vyplýva zo zápisnice o verejnom vyhlásení rozsudku zo dňa 19.5.2014. Týmto postupom zaťažil konanie vadami v zmysle § 205 ods. 2 písm. a/ v spojení s § 221 ods. 1 písm. f/ O.s.p., pre ktoré bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť a vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie podľa § 221 ods. 2 O.s.p..

Vzhľadom na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku sa odvolací súd vecnými námietkami žalobcu uvedenými v odvolaní nezaoberal.

Zároveň odvolací súd zrušil aj výrok o trovách konania. Odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o náhrade trov konania bližšie nezdôvodnil, najmä neuviedol v čom spočíva čiastočný (procesný) úspech žalobcu a žalovaného a jeho rozhodnutie o tomto nároku bolo nepreskúmateľné. Samotné konštatovanie, že účastníci konania mali vo veci len čiastočný úspech, a preto nemajú právo na náhradu trov konania, nezodpovedá požiadavkám na riadne odôvodnenie rozhodnutia v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. spojení § 169 ods. 1 O.s.p. a § 167 ods. 2 O.s.p.. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva účastníka na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami účastníka. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa účastníkovi konania okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych opravných prostriedkov.

Súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu podľa § 226 O.s.p. vec prejedná a vo veci opätovne rozhodne. Vady konania spočívajúce v procesnom postupe súdu prvého stupňa, tak ako ich odvolací súd zistil a uviedol v tomto zrušujúcom uznesení, odstráni súd prvého stupňa v konaní v novom rozhodnutí vo veci.

Podľa ustanovenia § 224 ods. 3 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne v pomere hlasov tri ku nule.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.